

กรรมที่ทำไว้

คุณพ่อเท ไชยเวช

R10010

กระผมเกิดในหมู่บ้านนาโพธิ์ ต.นาวัง อ.เมือง จ.อำนาจเจริญ ในครอบครัวที่ไม่มีอันจะกินครอบครัวหนึ่ง เพราะขาดหัวเรือใหญ่คือ คุณพ่อได้จากไปเมื่อกระผมอายุได้เพียง ๖ ขวบ กระผมมีพี่น้องทั้งหมด ๑๐ คน และในบรรดาพี่น้อง กระผมเป็นคนที่แข็งแรงที่สุด

คุณแม่เป็นคนเดียวที่หาเลี้ยงลูก ๆ บางวันลำบากมาก ต้องไปขอบ้านโน้นบ้านนี้มาช่วยลูก ๆ ด้วยความสงสารแม่ จึงได้ออกจากบ้านไปหากบหาเขียดตามทุ่งนา กับเพื่อนตามประสาของเด็ก สมัยนั้นกระผมได้กบได้เขียดมามาก จับได้กระผมก็หักแข็งหักขามันขังคอกยไว้ เพื่อใช้ทำเป็นอาหารต่อไป จากนั้นกระผมก็ต้องสร้างกรรมหาปู หาปลา หานก มาเพื่อประกอบอาหารเลี้ยงชีวิตต่อไป

ตามปกติกระผมเป็นคนที่แข็งแรงมาก ไม่ค่อยเจ็บป่วยอะไร แต่ก็มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการหลับนอน เพราะกระผมมักฝันร้าย ฝันเห็นคนตาย หรือภูตผีปีศาจอยู่เสมอ บางครั้งถึงกับตกใจตื่นขึ้นมาแล้วตะโกนร้องให้คนอื่นช่วย กระผมเป็นอย่างนี้มาจนเบื่อหน่ายกับมันมาก

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ กระผมเริ่มป่วย ปวดที่บั้นเอว เดินเห็นก็ไม่คล่อง กระผมได้ไปหาหมอ หมอตรวจดูกระดูกที่ข้อต่อเอวอักเสบ ให้นยามากินก็ไม่หาย ยิ่งเจ็บแรงขึ้นไปอีก แล้วลามขึ้นมาที่หัวไหล่ด้านซ้าย ต้องใช้ผ้าผูกคอคอคล้องพุงแขนไว้ หย่อนแขนลงไม่ได้เลยจะปวดมาก

จนกระทั่งกระผมได้มาพบ หนังสือสวดมนต์บทพาหุง มหาकाย ของหลวงปู่พระราชมุนีสุทธีญาณมงคล กระผมก็เริ่มอ่านและปฏิบัติตามหนังสือ อาการเจ็บป่วยต่าง ๆ ก็เริ่มดีขึ้นตามลำดับ

กระผมเคยมีประสบการณ์หลังความตายมาให้ท่านผู้อ่านพิจารณาอยู่เรื่องหนึ่ง เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ตอนนั้นกระผมยังเป็นเด็ก มักชอบวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ หยอกกันไปมาตามประสาเด็ก เล่นไล่จับกันแล้วกระผมเกิดพลาดท่าตกบันไดหัวน็อกพื้น เกิดอาการมีนแล้วก็ลุกไม่ขึ้น พ่อแม่พี่น้องต่างร้องโวยวายกันวุ่นไปหมด เวลานั้นมีหมอประจำหมู่บ้านมาตรวจดูอาการ มาจับชีพจรดู ก็บอกว่าเหลืออีก ๕ นาทีเท่านั้นก็จะสิ้นลม ในที่สุดกระผมก็สิ้นลม เมื่อสิ้นลมแล้วดวงจิตของกระผมก็ยังไม่ยอมออกจากร่าง ยังหวงเสียดายร่างกายอยู่

ไม่นานก็มีเพื่อนคนหนึ่งรูปร่างสวยงามมายืนอยู่ข้าง ๆ ร้องบอกว่า “เพื่อน... เพื่อนรีบออกจากเรือนเถอะ ไขมันจะไหม้ทับหัว” จากนั้นก็เลยออกจากร่างมา แล้วเพื่อนก็บอกกับกระผมว่า “นี่แหละเพื่อนเอ๋ย สมบัติร่างกายนี้อาศัยกันมาแต่วันเกิด จนถึงวันนี้ก็ถูกไฟพยาธิเผาให้เราร้อนฉิบหายเสียแล้ว จะอาศัยกันอยู่อีกไม่ได้ หหมดเพียงแค่นี้ ถึงจะเสียดายแค่ไหนอย่างไร ก็หมดสิทธิ์หมดอำนาจที่จะเข้าไปครอบครองต่อไปได้อีก”

จากนั้นญาติ ๆ พ่อแม่พี่น้องของกระผมก็ช่วยเปลี่ยนผ้า แล้วก็หามศพไปไว้ใต้เตียงวางนอนไว้เฉย ๆ ไม่ได้ใส่โลง และไม่ได้ฉีดยา ส่วนตัวกระผมเองนั้น กลับขึ้นมาเห็นตัวกระผมเป็นเช่นนั้นก็ตามไปดูอีกทีด้วยความเสียดาย เข้าไปนั่งลูบคลำร่างกายศพ ดูแล้วก็เฉยเขยาดูก็เฉยเหมือนนอนไม่ไม่มีผิด

กระผมพยายามหันไปพูดกับคนอื่นและพ่อแม่ ญาติ ๆ ทุกคน แต่เขาก็ไม่พูดด้วย จึงหันกลับมาถามเพื่อนว่า เราจะไปไหนกันดี เพื่อก็ตอบว่าจะพาไปเที่ยวดูภูมิประเทศ แล้วก็ออกเดินทางกันวันยังค่ำ ไม่เหน็ดไม่เหนื่อย ไม่หิวโหยไม่เมื่อยล้า คล้าย ๆ กับปลิวไปเหมือนนุ่นต้องลม เมื่อไปถึงกึ่งกลางระหว่าง ๒ หมู่บ้าน หมู่บ้านหนึ่งเป็นภูเขา และอีกหมู่บ้านหนึ่งเป็นป่าดง และในระหว่างกลางหมู่บ้านทั้งสองนั้นเป็นสนามเด็กเล่น ก็เลยไปพักผ่อนกับเขา เล่นอยู่จนกระทั่งเวรยามเขาดิระฆังบอกเวลาตี ๓ พวกเขาก็กลับบ้านกันหมด เพราะมันจะค่ำ (ในที่นี้กลางคืนจะเป็นกลางวัน กลางวันจะเป็นกลางคืน) เมื่อเขากลับกันหมดแล้ว ก็หันไปถามเพื่อนอีกว่าเราจะขอกลับคืนสู่ร่างเก่าได้ไหม เรามาไกลแล้วจะเดินกลับก็คงไม่ได้ คงต้องวิ่งกลับอย่างเดียว นึกเสริจก็วิ่งเลย วิ่งได้เร็วมาก เบามาก ไม่นานก็ข้ามดงข้ามทุ่งมาถึงก็รีบขึ้นไปดูศพ ก็เห็นนอนสบายดีอยู่ และเห็นญาติ ๆ กำลังนั่งปรึกษากันว่าจะเผาหรือจะฝัง แล้วเพื่อนก็มาบอกกระผมว่า ให้กระผมเข้าไปนั่งติดกับร่างศพ และขอให้ตั้งสติให้ดี ระลึกถึงบุญกุศลและสิ่งดี ๆ เข้าไว้ ขอให้จิตกลับเข้าสู่ร่างได้ พอนึกจบแล้วก็กลับเข้าร่างได้ มารู้อีกตัวอีกที พยายามลืมตาหันหน้ามาดูเพื่อนก็ปรากฏว่าเพื่อนได้หายไปเสียแล้ว

วันนั้นเมื่อฟื้นคืนขึ้นมา ก็ปรากฏว่าเป็นวันใหม่แล้ว ก็กระตุกกระตือกร่างกายได้สมบูรณ์ดี แล้วเมื่อลืมตาก็ได้ยินเสียงนกแซงแซวร้อง จากนั้นกระผมก็ลุกขึ้นนั่ง พอคนที่คอยเฝ้าเห็นเช่นนั้นต่างก็ตกใจ บ้างก็วิ่งบ้างก็กระโดดด้วยความกลัวผี แต่หลังจากนั้นไม่นาน พอหายตกใจกันแล้ว ก็ค่อย ๆ เข้ามาถามความเป็นมา เพราะไม่เคยเห็นคนตายไปหนึ่งวันกับอีกหนึ่งคืนแล้วฟื้นขึ้นมาได้

กระผมเล่าเรื่องนี้ เพื่อหวังเตือนใจให้หมั่นสร้างบุญสร้างกุศล รีบเร่งสะสมคุณงามความดีไว้ จะได้เป็นเพื่อนติดตามเราไป

ขอกราบหมัสการหลวงพ่อพระราชสุทธินิยามมงคล ผู้ให้แนวทางในการปฏิบัติ ส่งหนังสือสวดมนต์แผ่เมตตาใหญ่ไปให้ จนกระทั่งบัดนี้อาการปวดต่าง ๆ ของกระผมได้หายเป็นปลิดทิ้งแล้ว หลังจากที่ต้องทนปวดมานานมาก ขอให้หลวงพ่อจงมีสุขภาพแข็งแรงเพื่อจะได้จรโลงพระพุทธรูปศาสนาตลอดไป